

וארטים לפרשת מטות

ל ג. איש כי ידור נדר לה' או השבע שבועה לאסור אסר על נפשו.
הנה בנדר הלשון הוא כי ידור לה' ואילו בשבועה איתא לאסר איסר **על נפשו**. מה טעם שנדר הוא לה' ואילו בשבועה הוא **על נפשו**. וי"ל, אומר הרב מבירסק, שנדר הוא איסור על החפצא, דהיינו שהוא אוסר על עצמו את הדבר המסויים ועושה את זה ע"ע כקרבן והדבר הנפך להיות **קדשי ה'** כלפיו ומועל בו. (והוא ע"פ נדרים ב. ו-לה) לכך כתיב נדר לה'. מאידך בשבועה האיסור הוא על הגברא, היינו שאדם אוסר **את עצמו** על החפץ, לכך כתב שבועה לאסור על נפשו. ועוד יובן לפי"ז מה הטעם שהנודר לא לישב בסוכה נדרו קיים והיינו כשאומר קונם שאני יושב בסוכה אסור לו לישב, בשונה מהנשבע לא לישב בסוכה שבטל ומותר לו לישב. והטעם הוא כנ"ל, כי הנשבע הוא נשבע על עצמו שלא יישב וזהו נשבע לבטל את המצווה. משא"כ בנדר הוא אוסר את החפץ על עצמו בהנאה והנדר רק חל על החפץ, ולא לבטל מעצמו את המצווה ולכך חל.

ל ג. לא יחל דברו.
הגמ' בנדרים לומדת מכאן לא לחל על נפשו, דהיינו אדם שנוהג מנהג טוב אסור לו לבטל את זה. ונשאלת השאלה היכן הגמ' רואה זאת במילים **דברו**. וי"ל דמצינו רמז לזה שהמילה **דבר** הוי **מנהג**, בכמה מקומות, א' **דבר** אחד לדור, דהיינו **מנהיג** אחד, וכן **ידבר** עמים תחתינו, דהיינו **ינהיג** עמים (כ"ה ברש"י שם), וא"כ ה"ה הכא, לא יחל **דברו-מנהגו**.

ל טו. ואם החרש יחריש לה אישה.
הגמ' בנדרים עט מעמידה את זה במקרה שהוא שותק בשביל לקיים את הנדר כדי לצערה. ויש להבין למה נכתב מקרה זה דווקא בנשיואה כאן ולא בנערה או ארוסה לעיל? וי"ל שנערה זה מקרה של אב לבתו וארוסה זה חתן לכלה, במקרה כאלו לא מצוי שחתן יצער את ארוסתו וכן אב את בתו, אך בעל את אשתו מצוי ומצוי שבעל יצערה. אזנים לתורה.

לא א - ב. ויאמר ה' אל משה, נקום נקמת בני"י מאת המדינים, ואחר תאסף אל עמך.
במדרש רבה כב ב מבואר שהקב"ה תלה את מיתת משה בנקמת מדין, וצריך להבין את הקשר. יש הרבה תשובות לשאלה הזאת. אחת התשובות המעניינות היא תשובת האריז"ל. וכך הוא כותב: הנה משה חי 120 שנה ומבואר בחז"ל מפני שהיה תרומתו של עולם, והעולם הוא ששת אלפים שנה, ותורמה היא אחד מחמישים, השנון של אחד מחמישים מששת אלפים הוא מאה עשרים בדיקו ע"כ. כעת, מהיכן ילפינן אחד מחמישים (דהא אחד מ-40 ואחד מ-60 נלמד מפסוק ביחזקאל), ד"י נלמד ממלחמת מדין בפרשתנו לא' ל', ממחצית בני"י תקח אחד אחוז **מחמישים**, שבכ"מ תמדות אחד מחמישים. לכן הקב"ה א"ל שרק אחרי מלחמת מדין אחז יוכל למות, כי רק אז נלמד השיעור של אחד מחמישים אבל בלא"ה הוא היה צריך למות או בגיל-100 (אחד מ-60) או בגיל 150 (אחד מ-40. **עוד תשובה על השאלה הנ"ל, אומר ר"י איבשיץ**, ע"פ הגמ' שאל אפיקורס את רבי אבהו, אלוכיכם כהן הוא, וא"כ איך טבל אחרי שקבר את משה (דהא איתא בגמ' שהקב"ה הבטיח למשה שהוא יתעסק בקבורתו) הרי במים הוא לא יכול לטבול, דכתיב מי מדד בשעלו מים. ענה לו ר"א שהוא טבל באש. ומהיכן ילפינן שאפשר לטבול באש? אומרת הגמ', ממלחמת מדין לא כג, וכל אשר לא יבא באש - תעבירו במים, שמעם שאש הוא עיקר. ולכן כדי שהקב"ה יוכל לקיים הבטחתו לקבור את משה, הוצרכנו למלחמת מדין שמשם נלמד שהקב"ה טובל באש וממילא יכול, כביכול, להיטמא למשה. וכע"ז בפניני קדם בשם רבי צבי הירש מקאמינקא.

לא א - ב. ויאמר ה' אל משה, נקום נקמת בני"י מאת המדינים וגו'.
ויאמר משה אל העם וגו' והיו על מדין לתת נקמת ה' במדין.
יש להקשות הא הקב"ה ציווה לנקום נקמת בני ישראל, ומדוע משה שינה ואמר לתת נקמת ה' במדינים? וי"ל ע"פ ברכות ו: שבתפילין של הקב"ה כתוב שבחן של ישראל 'מי כעמך ישראל' ואילו בתפילין של ישראל כתוב שבחו על הקב"ה 'שמע ישראל' כי כ"א אומר שבח על שכנגדו. וא"כ ה"ה הכא, מדין חטאו גם כלפי ישראל שגרמו לאבד מהם 24 אלף נפשות, וגם חטאו כנגד ה' שהחטיאו את עם ישראל בעבירה והקב"ה דרש נקמת ישראל אבל משה דרש נקמת ה'. מרבי נתן גשטטנר.

לא יא. ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח.. ויביאו אל משה ואל אלעזר הכהן.
וצ"ב דכבר כתוב למעלה

ואת כל חילם בזזו ולמה חזר שוב לומר שלקחו את כל השלל והמלקוח, וי"ל דהנה יש להקשות למה ציווה אלעזר להגיעל את כל הכלים הלא בוודאי היו גם כלים שלא היו בני יומן וממילא לא אסורים מדאורייתא דהוה נותן טעם לפגם ולדעת הרמב"ם דספיקא דאורייתא מהתורה לקולא לא הוצרכו הגעלה כי כל כלי יש ספק האם השתמש היום או לא. וי"ל דמצינו בשני שבילין אחד טמא ואחד טהור והכלו בהם שני בנ"א אם בא כ"א לשאול בפני"ע מותרים כי ספק טומאה ברה"ר טהור, אך כשבאים לשאול ביחד הם טמאים דהי מינייהו מפקת עכ"ד הגמ' בפסחים י. ולפי"ז י"ל דכיוון שהביאו את כל השלל למחנה והיו כל הכלים ביחד ונשאלו עליהם בב"א הצריך אלעזר להגיעל את כל הכלים. וזה מה שהגדש הפסוק ויקחו אל כל השלל, שלקחו את הכל להביאם אל משה, וזה מגלה הטעם על שנצטוו בהגעלה אף שהיו הכלים בספק. פנים יפות.

לא יט. ואתם חנו מחוץ למחנה וגו' כל הורג נפש וגו' ותחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביתם.
רש"י מביא מהספרי לא שהנכרים מקבלים טומאה וצריכים הזאה, אלא שביואו שביכם לברית והיינו כשיתגירו יצטרכו הזאה (מפרה אדומה), ויש להקשות בשביל מה יש צורך להביא את החידוש הזה כאן, הא הדבר ידוע שגר צריך הזאה כמבואר בפרשת פרה והיתה לבני ישראל **ולגר ולגר** בתוכם לחוקת עולם? וי"ל דהנה מצינו דגר שמל ולא טבל מוזהר על השבת מושם של השבת נצטרך במרה, וזה היתה עוד טרם הציווי על הברית וזה דומיא דישראל במרה שטרם טבלו ונכנסו לברית ישראל (יעוין בזה בהרחבה באבני נזר יו"ד ח"ב סימן שנא). וא"כ י"ל דה"ה בפרה נצטוו במרה וא"כ נכרי אף שמל ולא טבל בעין הזאה כי דניו פרה נצטוו עוד קודם שהוצרכו בטבילה. וזהו כוונת הסיפרי שביואו בברית והיינו ברית מילה כבר חייבים בהזאה וזה חידוש גדול לדינא. מקרא מפורש.

כא. ויאמרו אלעזר אל אנשי הצבא הבאים למלחמה.
קשה דהיה צ"ל הבאים מהמלחמה כי הם חזרו מהמלחמה? וי"ל שזה בא לרמז לנו דברי הגמ' ביבמות סא. שכולם חזרו מהמלחמה ולא מת אף אחד וזה מה שכתוב הבאים למלחמה שהם גם החוזרים. וגם למ"ד ביבמות שחזרו בלא חטא זה גם מרומז כאן שהבאים למלחמה חזרו אותו הדבר ונשארו קדושים, ולכן כתב הבאים למלחמה כי הם הם החוזרים. מהגאון הגדול שליט"א החפץ בע"ש.

לב ג. עטרות ודיבון,
בגמ' ברכות ח. לעולם ישלים אדם פרשותיו עם הציבור **ב' מקרא ואחד תרגום**, ואפי' עטרות ודיבון - וברש"י אפי' עטרות ודיבון שאין בו תרגום. וקשה שהרי יש תרגום. ועי"ק השאלה הידועה למה לא הביא דוגמא של ראובן ושמעון שאין ע"כ תרגום. מתוך ר"י איבשיץ ע"פ הגמ' בסנהדרין שאומרת שאסור להזכיר שמות של ע"ז, רק מה שמוזכר בתורה, ויש לחקור מה עם מה שמוזכר בתרגום, האם מותר להזכיר או לא. ויש להוכיח, דהנה ברש"י לב' ח' מבואר שהאמוריים היו קוראים עריהם בשמות ע"ז ובני ישראל הסבו את השמות, ועטרות ודיבון היו בשמות ע"ז, כמו שמוכב בתרגום מכללתא ומלבשתא, ובנ"י שינו שמם. וא"כ זה כוונת הגמ' לעולם ישלים ואפי' עטרות ודיבון יאמר תרגום שהוא שם ע"ז וממילא רואים שמותר לומר שמות ע"ז שהם בתרגום.

לב כד. בנו לכם ערים לטפכם וגדרות לצנאכם והיוצא מפיהם תעשו.
יש להבין מדוע הוצרך לומר בנו לכם ערים לטפכם וגדרות לצנאכם, הרי אמר אח"כ וכל היוצא מפיהם תעשו וזה כולל את מה שאמרו קודם גדרות צאן נבנה למקננו וגו'. וי"ל דהנה לעיל לב ט אומר רש"י דכשאמרו גדרות צאן נבנה למקננו וערים לטפינו, הוכח שחסים היו על ממונם יותר מבניהיהם ובנותיהם. שהקדימו מקניהם לטפם. וא"כ זה מה שאמר להם משה כל היוצא מפיהם תעשו, פרט לדבר אחד, שבו אל תעשו את היוצא מפיהם, לפי שהקדמתם מקנכם לטפם. אלא בנו לכם ערים לטפכם וגדרות לצנאכם, והשאר כל היוצא מפיהם תעשו.

לב לח ואילך. מכיר ויאיר בני מנשה נטלו חלק בעבר הירדן.
על מכיר כתוב שמשה נתן לו חלקו. ואילו על יאיר כתוב **שנטל** חלקו. וכ"ה בדברים ג יג מפורש יאיר לקח כל חבל ארגוב ולמכיר נתתי את הגלעד. וצ"ב שהרי שניהם כבשו ולמה על אחד נאמר נתן ועל השני לקח וי"ל שהרי משה התנה עמם אם תחלצו לפני ה' למלחמה והיתה הארץ לכם לאחוזת. והנה

פרשת מטות מסעי תשפ"ה

אצל יאיר לא נשלם תנאי זה כי נהרג בתחילת המלחמה (כדאיתא ב"ב קכא:). וא"כ הוא לא קיים את התנאי אז זה לא נקרא שמשה נתן לו, כי נתינת משה היתה למי שקיימא את התנאי, והוא לא קיים, אלא זה נקרא רק **שלקח** ע"י כיבוש מלחמה. משא"כ מכיר שקיים את התנאי זה נקרא שמשה **נתן** לו. לפי"ז גם מתוך מדוע בפסוקים מ מא. אצל מכיר כתוב **וישב בה**, ואילו אצל יאיר לא כתוב וישב בה, משום שיאיר מת קודם ולא הסיפק לשבת בה. עוי"ל שמכיר קיבל ממשה לכן היה צריך לשבת כדי לקנות בקניין חזקה. משא"כ יאיר שקנה ע"י כיבוש מלחמה לא הוצרך לשבת כדי לקנות. (הגרי"ז מבירסק וצפת פענח)

וארטים לפרשת מסעי

ל ג. ויסעו מרעמסס בחודש הראשון.
ובהמשך בפסוק ה' שוב נכתב ויסעו בני ישראל מרעמסס וצ"ב הרי נסעו כבר מרעמסס? וי"ל ע"פ התרגום יונתן שמות יט ד ואשא אתכם על כנפי נשרים ושם מבואר שהקב"ה נשא אותם מרעמסס על עננים אל מקום המקדש כדי שיקריבו קרבן פסח ביד בנין ובאותו לילה החזירים לרעמסס. וא"כ כך מתפרשים הפסוקים ויסעו מרעמסס בחודש הראשון וגו' זה היה מסע בעננים כדי להקריב קרבן פסח ואח"כ החזירים, ואז נסעו שוב מרעמסס. להורת נתן.

לג יז. ויסעו מקברות התאווה ויחנו בחצרות.
הגמ' בפסחים אומרת האדם האוכל מעדנים הוא כנס לחובות ומתחבא וישן בעליית הגג. ואילו אדם שאוכל פירות וירקות פשוטים יכול לישון בחצר בלי פחד. וא"כ י"ל, אומר רבי חיים פלאגי, שזה מרמוז הפסוק: ויסעו מקברות התאווה ויחנו בחצרות, כאשר יוצא מהתאווה ממילא הוא יכול לישון רגוע בחצר.

לד יז ואילך. בכל ראשון המטות של השבטים נאמר בני. כגון למטה בני שמעון. למטה בני דן. למטה בני מנשה. למטה בני אפרים. וכן בשאר ראשי המטות מלבד ראש מטה יהודה (יט) וראש מטה בנימין (כא) שבהם של נאמר בני.
והטעם לכך, אומר הבנין אריאל, שכל הנשיאים מתו במדבר בעוונם בגלל חטא המרגלים ומתו מי שהיה מבן כ' עד בן ס' וכל ראשי השבטים היו מבניהם, כי היו בזמן יציאת מצרים מתחת לגיל כ' לכן הם כולם נקראים בני. אבל נשיא יהודה שהיה כלב שלא חטא, הוא לא מת ולא מבניהם של יוצאי מצרים אלא הוא יוצא בעצמו, וכן נשיא בנימין היה אלדד שהיה בזמן החטא מעל גיל ס' ג"כ לא מת (אלדד לפי תרגום יונתן היה אח של משה ונולד לפניו א"כ היה ביציאת מצרים בן למעלה משמונים כמשה) לכן הם לא נקראו בני.

לד יט-כב. למטה יהודה, שמעון, ובנימין, לא כתוב נשיא, אלא כתוב למטה יהודה כלב בן יפונה וכו'. ואילו כל השבטים שאח"כ כתוב נשיא היינו שכתוב כך: למטה בני דן נשיא בן יגלי.
וי"ל דאיתא בגמ' שבני גליל קנטרנים היו, והיו אוסרים הנאה זג"ע לא כתוב כל חלקיהם **לנשיאים** כדי שיוכלו להנות זה מנכסי זה, ואיתא בחז"ל (מובא בהרבה מקומות ובגאון שביעית ט' ב') שכל הארצות נקראות לגיל, לבד מחלק יהודה ובנימין, וחלק משמעון, ולכן בשלושת הארצות לכתוב את נכסיהם לנשיא כי לא היו קנטרנים שהדיו הנהא זה מזה. .... מאידך שאר השבטים שהיו לגיליים והיו מדירים הנאה זג"ע אז בכדי שיוכלו להנות אחד מהשני היו כותבים הכל לנשיא, לכן כתוב בהם נשיא, היינו שכל הנחלה שלהם היתה אצל הנשיאים.

לה יד. את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה.
ערי מקלט שבארץ ישראל היו חברון שכם קדש וזה מרומז בפסוק כי בי חש"ק ואפלטוהו. היינו חש"ק ר"ת חברון שכם קדש. ואז אני אבא אותם ממית. וערי מקלט שהיו בעבר הירדן הם גולן בצר רמות, והוא מרומז בתהילים פט מי גב"ר יחיה ולא ימות ימלט נפשו. היינו גב"ר ר"ת גולן בצר רמות ימלט נפשו וכו'. מרבי אליהו דיסקין

לה כה. וישב בה עד מות הכהן הגדול.
שינו במכות יא: לגבי דינו של רוצח בשגגה: לא משנגמר דינו מת כה"ג הר"י אינו גולה, ואם עד שלא נגמר דינו מת כה"ג ומינו כה"ג אחר הר"י גולה עד שימות הכה"ג השני. ולמה, כי היה לו להתפלל שלא תארע תקלה זו לישראל בחייו. וביאורו שאפילו שבשעת מעשה הרציחה הוא עדיין לא היה כה"ג, בכ"א כיוון שבשעת גמר דינו הוא היה כה"ג, אז הוא היה צריך להתפלל שיגמר דינו לטובה. ואם בזה שייך להתפלל שיגמר דינו לטובה הרי אם קאמה הוא חייב האם דורשים מהכהן גדול להתפלל שהדיינים יטעו? וי"ל שיש הלכה שאם **כל** הדיינים חייבו את החייב אז החייב פטור. והיה עליו להתפלל על הרוצח שינצל מגלות בין אם באופן שיתחייב בדין ע"י כל הדיינים שאז הוא פטור או ע"י שיזכה בדין.

מאמרי מוסר וסיפורים מענייני הפרשה

אמור להיות לו בזה טוב. וכן אסור לאדם לסמן כשיטה על עצמו וכדו"י כי הוא ג"כ תפחת פה לשטן. נביא כאן כמה סיפורים מחז"לי עד דורינו על מקרים שנאמרו בדברים ולפעמים ממש בלא כוונה כלל ואח"כ לדאבון לב זה התקיים: כתוב בחז"ל שהסיבה שרחל מתה בדרך משום שיעקב אמר שאם ימצא התרפים אצל מישהו ממשפחתו הוא לא יהיה ובגלל זה רחל מתה באמצע הדרך. הגמרא במועד קטן אומרת שאילו אברהם כשעלה להר המוריה לא היה אומר ונשובה אליכם הוא היה עוקף את יצחק ורק בזכות ששומר על דיבורו ואמר ונשובה חזרו שניהם. יש סיפור שמופיע בתענית דף ח. על אישה אחת שנפלה לבור ואדם אחד חילץ אותה ובשכר זה הסכימו שניהם בתקיעת כף שינשאו זה לזו ולא ינשאו למישהו אחר, ואמרו שהחולדה והבור יהיו העדים על זה. והלכו לדרוש, לימים האיש שכח מכל המקרה ולא עמד בשבועתו ונשאל אישה אחרת והוליד ממנה שני בנים, ולמים הבן הגדול נפל לבור ומת והבן השני ננשך ע"י חולדה. אותו האיש הבין שדברים בגו, הוא פשפש ונזכר באותה שבועה שאמר החולדה והבור יהיו עדים בינינו, מיד הוא חיפש את אותה האישה ומצאה והיא אכן לא נישאה, וגירש את אשתו הראשונה בהסכמתה ונשאל לאישה את אותה אישה שנשבע לה בעבר.

יירושלים היה איש צדיק רבי דב סוקולובסקי חתן של רבה של מיר רבי אברהם צבי קמאי. הוא סיפר סיפור נורא שהיה בימי ילדותו במיר: חי לו יהודי עשיר במיר, חיוו של העשיר התחילו בלשווה וברוגע אך יום אחד הוא החליט, הצעתמת כולם, לעזוב את כל עסקיו ולעלות לארץ ישראל. וכן היה הוא נפרד מכולם ועלה לארץ. כעבור כמה חודשים שב אותו עשיר למיר. כולם התאספו ובאו לשמוע מה בפיו ומדוע חזר. כעבור שעה נפל העשיר על הבימה בבית הכנסת וסיפר על ירושלים, על הכותל המערבי, על מערת המכפלה, על קבר רחל, היושבים הקשיבו בשקיקה לכל מילה. ואז עבר העשיר ודיבר על מצבם הכלכלי של יהודי ארץ ישראל. הוא תאר שיש אנשים שאינם סגולים לפעמים להביא לחם לבניהם הקטנים. וסיים ואמר במריחות: "מוטב להיות כבשה במיר – מאשר להיות אדם בארץ ישראל" ואז לעיני כל הנוכחים התרחש דבר נורא. העשיר התמוטט במקום, וגופו החל נפל ארצה, כאשבריו פריים ופניו מעוותות. אך הוא לא נפל ממש, גם לא התעלף ובודאי שלא איבד את הכרתו. שריריו הם שהתנוונו בצורה נוראה, תוך דקות נראה האיש שרוע על ידיו ועל ברכיו, כהולך על ארבע. מראהו הנורא הזכיר מראה של ... כבשה! וגם דיבורו היה לא ברור. חברות משונות יצאו מפיו. **בבית העלמין** סגולה בפתח תקוה ישנה מצבה עתיקה, הראשונה בבית הקברות ועליה חקוקות באותיות גדולות "ברית כרותה לשפתים" ידוע הסיפור שמאחורי המצבה: בית העלמין הוקם בתחילת שנת תרמ"ט ובוים י"ט בתשרי תרמ"ט נקבר שם הנפטר הראשון. הסיפור החל כאשר קידשו את חלקת בית הקברות כמנהג ישראל לקדש את החלקה של האדמה לפני קניבעים אותה עבור קבורת נפטרים. ולאחר שקידשו את בית הקברות דברו האנשים ואמרו נו, מי יהיה כאן הראשון? עמד אחד מהאנשים ואמר בדיחה "אין לי בעיה להיות הראשון. לא עברו עשרה ימים ואותו אדם עצם את עיניו ונפטר. כשקברו אותו החליטו רבני העיר של לרשום על מצבתו את סיפור פטירתו, כדי שכולם יראו וילמדו, ובאותיות גדולות נרשם: "ברית כרותה לשפתים!"...

רבי יהודה צדקה פעם עלה לשאול את רבי נזרא עטיה האם בחורי ישיבה יצאו להפגנה על חילולי שבת? ענה לו רבי עזרא שהשטרים נותנים שם מכות חזקות זה לא טוב שבחורי הישיבה העדינים יקבלו מכות. אמר רבי יהודה צדקה ומה קרה אם בחורים יקבלו קצת מכות ולמה השבת? אמר לו רבי עזרא אם זה היה הבן שלך גם היית אומר כך? ובאותה השבת יצאו להפגין ובנו של רבי יהודה קיבל מכות נמרצות. **יהודי** הגיע לרבי חיים קניבסקי וסיפר לו שיום אחד הוא הגיע לעבודה באיחור והמנהל שאל אותו למה איחרת והוא שיקר וענה סבתא שלי נפטרה, ולמחרת סבתא שלו נפטרה. הוא שאל לרבי חיים קניבסקי האם יש מה לחשוש שזה בגלל דבריו? ענה לו רבי חיים ברית כרותה לשפתים ובהחלט יתכן שע"פ דברך קרה מקרה זה. **וכנה** בספר קב הישר מעשה שארע בימיו שהיו יושבות כמה נשים והיו מדברות בענין שצריך אדם ליתן דו"ח אחר מותו על כל מעשיו, ואישה אחת אמרה אני אעשה עצמי אלימות. לא היו ימים מועטים עד שנעשתה אילמת עד יום מותה.

ויש להוסיף מה שמביאים בעלי המוסר על הפסוק בפרשתנו לא יחל דברו ככל היוצא מפיו ועלה. רבים תמהו מה הכפילות הזאת, הרי אם הוא לא מחלל דבריו ממילא כל היוצא מפיו יעשה. ויזיל שכונת התורה היא שמי שלא מחלל דבריו, והיינו שמקפיד לעמוד במילה שלו ומילה שלו זו מילה, זוכה שכל היוצא מפיו יעשה, וכל התפילות שלו מתקבלות. והחיד"א כותב שמי שמקדש את פיו ומקיים כל מה שאומר אז אפי' תפילה לא צריך אלא ככל היוצא מפיו יעשה, וכן מובא בקובץ שיעורים ח"א כתובות סב. שדיבור של פה קדוש מועיל גם אם לא התכווין לכך כלל אלא ברגע יצא מפי מוכרח שיתקיים. ומפורסם ששאלו לח"ח מדוע זכה שכל מה שאומר אפי' בלי שמנבר מתקיים? ענה הח"ח הטעם לזה הוא כי מימי הקפדתי לומר רק אמת, ולכן אם אומר על מישהו שיהיה בריא והוא לא הבריא אז כביכול אני משקר ודו"ח משמים לא מכשילים מי שמקפיד שכל דיבורו יהיה אמת. מובא בספר המשגשג דקמניץ. **נביא** כאן מספר סיפורים מגדו"י ששמרו על פיהם וכל אשר דיברו

כח הדיבור

לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה. לדיבור האדם יש כח עצום. ההבדל בין פנויה לאיש תלוי באמירתו והרי את מקודשת לוי. וכן תרומה נעשית ע"י אמירת הפה, ואז לאחת אמירת הפה נהיה חייב מיתה כשאדם לוקח את האישה או אוכל את תרומתו. ויש להיזהר מאוד בעיון נדרים שכשלא מקיים חלילה כותב בחז"ל שאשתו ובניו של אדם מתים מזה, אדם צריך לדעת שפיו אינו הפקר. הוא לא יכול לעשות עם הפה מה שבה לו, ואח"כ להמשיך הלאה. ואם עולה למשל לתורה ומבטיח לתת סכום מסויים ולא אמר בלי"נ אז חמור ומסוכן כאחד, ר"מ קריים קלידי העיד שהחזו"א אמר לו שאצלו אין הבדל בין אם אמר בלי"נ ללא אמר בלי"נ וכן כל נדרי מצווה כגון אדם שאומר אני אלמד עם פלוני, או אלך לקיים איזה מצווה ככידוב אב או חסד ולא עושה זאת הוא עובר על אסור, אבל מי ששומר על כך מה שיוצא מפיו ומקפיד לקיים זוכה שתפילותיו עושות פירות. ושומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו. **וראוי** להוסיף את דברי הגר"א באגרות: "ועד יום מותו צריך האדם להתייסר. ולא בתעניתים, ולא בסגופים - רק ברוסן פיו ותאותו. (מתוך רינונה של תורה אב תשע"ב). ועל האדם לקיים נדרו מיד כשאומר שמא ישיבח חלילה ויעבור על נדרו. ובאמת מציו כך אצל גדו"י. רבי חיים גרינמן היה נותן מעות יזכור עוד קודם לייט מפחד שישבח חלילה, ואח"כ ביזכור היה אומר בעבור שנתתי צדקה בעבורם.

ידוע שגדו"י שמרו והקפידו על כל היוצא מפיהם: יש מאות סיפורים מוכרים ולא מוכרים על הקפדתם של גדו"י על כל היוצא מפיהם. נביא כאן כמה סיפורים על כך בדרים שהבאנו בעבר: **רבי** יעקב קמינצקי אכל פעם בפסח אצל אדם אחד, והוצע לו לאכול משהו מבושל שרבי יעקב לא כ"כ סמך על כשרותו. מפני דרכי שלום אמר רבי יעקב שהוא לא אוכל שריוה, ומיני יא עד שוף מינו הקפיד רבי יעקב לא לאכול שריוה למרות שמנהגו היה לאכול שריוה. כשהגיע רבי יעקב לגיל שמונים הוא התחיל לבקוש תפילין דר"ת, ולשאול מקורביו הוא אמר שבהיותו בן חמישים אמר לו אחד מילדידו למה לא ילבש תפילין דר"ת, הרי הח"ח ג"כ לבש, אמר ר"י הח"ח לבש בגיל שמונים ג"א לכשאיהיה בן שמונים אני אלבש. ועיבורו שלושים שנה רבי יעקב נהיה בן שמונים וזכר את אותו סיפור והתחיל לרבוש תפילין דר"ת. **רבי** אברהם מטשחנבו התארגן לנסוע לאסיפת רבנים חשובה שדנה בענייני הלל, בני משפחתו ניסו להניאו מכך בשל מצבו, אך הוא הרגיע אותם באמרו: וכי אתם חושבים שאני אאלץ לשבת שם ימים רבים. כוונתו היתה שיחזור מיד, אך כיוון שיצא הדבר מפיו הוא **עמד** כל זמן האסיפה. **סיפור** נוסף מסופר על הרב אלישיב שבשנות קנותו המופלגת כשכבר יצא רק לבריות בקראוון שסומך לביתו הגיע להזמין יהודי שאל היה מקורב לרבי ובקש שיבוא לברית שהיתה במקום מרוחק ביישוב טלוסטון אמרו לאותו אדם אין סיכוי שהרב יבוא, אך אותו יהודי סיפר לרבי ששםפ שנים קודם לכן היה לו ברית בבית"א של הרב והרב לא חש בטוב ואמר שפעם הבאה יגיע לברית, מיד כששמע זאת הרב אלישיב הוא אמר א"כ אני מגיע ובאותו הזמן בקושי היה מגיע לשמחות של צאצאיו, רק מכיוון שיצא מפיו הוא קיים. **פעם** הוצרך רבי אריה לויך להלוואה דחופה, הוא פנה לאיזה אדם וקבל את הסכום שביקש כשהוא מבטיח שעד יום פלוני הוא יחזיר את הסכום, והנה הגיע יום הפירעון ובאותו היום ירד שלג כבד שלא היה אפשר ללך לצאת מהבית... אבל רבי אריה הבטיח והבטחה צריך לקיים, וכך רבי אריה יצא מביתו מתבוסס בשלג הכבד צעד אחר צעד כשהוא בקושי מצליח לדלות עד שהגיע לביתו של המלווה. כשהגיע לבית המלווה שמע מהחלון את אשתו של המלווה גוערת בו על שהלווה לרבי אריה והנה אתה רואה הוא לא מחזיר, הבעל ניסה להרגיע שאפשר לסמוך על רבי אריה... לפתע דפיקות בדלת רבי אריה הגיע להחזיר את ההלוואה, המלווה בראותו את רבי אריה אמר, לא הייתם צריכים לטרוח האם היה לך צד שאנו לא סומכים עליך שתחזיר, היית יכול להחזיר מחר כשירגע קצת? אך רבי אריה ענה הבטחתי להביא עד היום אז אני מחויב בכך ללא כל פסק. **פעם** הרב שטינמן השתתף ארכובת באיזה שמחת חתונה עד השעה 12 בלילה, כשנשאל ע"י אמר הרב שטינמן שכשהגיעו הוא שאל את משמשו מה השעה? והוא ענה עשרה ל-12 אמר הרב שטינמן א"י נשאר עד 12, לאחר רגע אמר השמש שטעה והשעה עשרה ל-11 אבל הרב שטינמן אמר כיוון שאמרת כי כבר אז נשאר עד 11 ולא נשנה. **הרב** מפונבז' בראש השנה נהג לאכול ביחידות, וגם כשנשא את הרבנית בזיווג שני, המשיך לנהוג כך. וכשנשאל על כך הוא סיפר שבשנת תרפ"ט הוא נסע לארה"ב לערוך מגבית עבור הישיבה, היה זה לפני ראש השנה, והוא הזמין לסעודת ליל ראש השנה אבל הוא הבין שזה מקום שלא מתאים עבורו, הוא היה נבזל ולא יכל לסרב. והנה עלתה במחשבתו תשובה הולמת הוא אמר למזמין, הנני נוהג לאכול בליל ראש השנה ביחידות, וכך הוא לא נעלב. מאז אני נוהג לאכול ביחידות בליל ראש השנה, אמר, כיוון שכך יצא מפיו, ו"ככל היוצא מפיו יעשה".

וצריך לזכור את דברי חז"ל שאמרו ברית כרותה לשפתים, ואל יפתח אדם פיו לשטן, והיינו כשאדם אומר משהו לא טוב שיקרה אפי' כשלא מתכוון כלל יש לזה השפעה אדירה, ואפי' כשמתכוון לטובה ועלול אח"כ שיקרה הדבר, וזה ממש סכנה, ולכן צריך מאוד להיזהר בכל מילה שיוצאת מפיו, וגם אם בסוף לא נגרם עי"ז נזק ישיר ממה שאמר זה בגלל שהקב"ה הוריד לו מזכויותיו בדרים אחרים שהיה

נעשה. **מסופר** על החפץ חיים שהיה שולח רבים לבקש ברכה מרבי יוסף זונדל לויטנר וכשנפגשו יחדיו אמר רבי יוסף זונדל מדוע אותה שולח אלי הלא לא צדיק ולא קדוש אנכי? ענה הח"ח ואמר משום שאתה שומר על פיד הקב"ה לא יכשילך בשקר ומה שתאמר יתקיים. והחפץ חיים בספרו חובת המשרה במה בהרחבה כל ענייני שמירה על הפה ועי"ש שם שמביא כמה טולות ועניינים גדולים יש בזה. **מסופר** שפעם בישיבה של רבי אלחנן וסרמן בברנוביץ הגיעו חברות בריונים שכנסו על הישיבה והפכו את הישיבה בצעקות ובאלימות. רבי אלחנן חיב שדברו כששמע את הצרחות יצא אליהם וגירשם בעגרות. בריון אחד לא נרתע והמשיך להשתולל, רבי אלחנן ניגש אליו להוציאו בכוח, הבריון צעק על רבי אלחנן בלי דייס. רבי אלחנן ענה לו אתה בלי ידים, באותו הרגע השתקו. רידו של אותו בריון. **הגאון** מלובלין בעל התורת חסד היה לו מנהג כל יום לעלות לגג שעל ביתו ולשנן משניות בעל פה, היה זה בעיר העתיקה בירושלים ופעם כשהתחיל ללמוד משניות בע"פ החל ה'ימואזין' לנגן בצרחותיו המסולסלות והמנוגנות והדבר הפריע לרבניו התורת חסד, לפתע עצר התורת חסד ואמר שקט שם, באותו הרגע הפסיקו סילסולי המואזין, התברר שהחזן צרחן נפל מהגג שש הכרזי ומת במקום, ולמה זה כי יהודי ששומר על מה שיוצא מפיו זוכה לכך.

סיפור דומה מסופר על רבי בנימין הצדיק אביו של רבי יהושע ליב דיסקין שנם אצלו הפה פעל מציאות פעם כנסו אליו סוחר לשבת ודיבר על איזה עסק שהוא עתיד לעשות מיד לאחר השבת והוא יודקק לנסוע למקום פלוני ואח"כ לנסוע למקום אלמוני וכל הזמן הזכיר את נסיעותיו, כל פעם כשהזכיר נסיעה עצר אותו רבי בנימין ואמר לו אסור בשבת לדבר על נסיעה אלא אמור הליכה למקום פלוני, וכל ההוא בהתלהבותו המשיך להזכיר נסיעה מפעם לפעם, אך פעם רבי בנימין תיקן אותו ואמר הליכה. אותו סוחר קם מוקדם ביום ראשון והגיע לרכבת ושם גילה שהרכבת כבר נסעה רגע אחד קודם לכן, הוא רץ מהר לתחנה הבאה וגם שם איחר את הרכבת בכמה שניות, וכן כל מקום שאמר שהוא נוסע ורבי בנימין אמר ללכת הוא נאלץ באונסו ללכת ברגל. והדבר הראה בחוש כמה הכוח שיש לצדיק ששומר על פיו איך כל מילה היוצאת מפיו מתקיימת. **לא** בכדי כונה האדמו"ר מגור בשם 'אמרי אמת' שכן כל דיבור היוצא מפיו התקיים ומעולם לא יצא מפיו דבר שאינו אמת. יום אחד נכנס אחד מחסידיו בבחלה וביקש רחמים על בנו החולה שנמצא כעת בבית החולים. האדמו"ר אמר: "הכל יהיה בסדר, הוא יחזור הביתה בריא ושלם". שמח ומעודד מדברי הרבי חזר האיש אל ערייתו בבית"א כאשר הוא מבחין שמבטי פניה לא מבשר טובות. ביורו קצר העלה, שהבן סובל מחידקס מסוכן, ואם לא ינותב בשעות הקרובות, הוא עלול להידרדר לסכנת חיים. האב סב על עקבותיו, התפרץ אל הרבי ולאחר שהסביר את המצב, ביקש ברכה. האדמו"ר נתחן בראשו וברוגע אמר: "כבר אמרת לי – הכל יהיה בסדר, הוא יחזור הביתה בריא ושלם". כשהוא מחזק מדברי הרבי חזר האיש לבית הרפואה, והתברר, שהמצב הידרדר, ונותרו לילד רק שעות ספורות לחיות, כך שאין סיבה לנתח אותו. האבא לא היהתיאש ורך בשארית כוחותיו אל הרבי, נכנס כרוח סערה, נפל על רגליו והתחנן על חיו של בנו הנמצא במצב קשה בבית הרפואה. האדמו"ר דפק על השולחן קם ואמר: "הלא אמרת לי? הכל יהיה בסדר! הוא יחזור הביתה בריא ושלם!" האיש קם והעז לשאול: "אבל כבר כדד, מהיכן הבטיחתי שכן יהיה!" תפס אותו הרבי ואמר: "הבט! רואה אתה את הזקן שמסתיר את הפה שלי... מעולם לא יצא ממנו משהו, שאינו אמת!". נפעם האיש מעוצמתו של הרב. הוא רץ לספר לרעייתו. אך כשהגיע לבית הרפואה, הוא לא מצא את בנו בטיפול נמרץ – הילד כבר היה בתחילת דרכו לדלק השחרור. מתוך הספרים 'ממדי דבריו ליעקב'. ועובדות והנהגות טובות.

דבריו של רבי נפתלי צבי מרופשיץ היתה לבית מדרשו דרך גשר צר הנוטה על צפו הנהר. עיצו לבני משפחה שהיה להם ילד משותק להניח את הילד המשותק על הגשר. הרבי מרופשיץ עלה על הגשר כשהוא שקוע בשרפניו והילד כצפוי חסם את דרכו. חשב הרבי לתמוש שהילד השתטח על להנאתו, על כך דחקו ברגלו והורו לו קום... ויהי אך יצא הדיבור מפי הצדיק מיד קם הילד ופינה את המעבר. **על** רבי יעקב אברהם מסופר שפעם בא להתפלל אך היה חסר לו מנין, הגיע יהודי אחד וביקש ממנו שיתפלל אה מנין ואכן הלה נעתר לבקשתו, בסיום התפילה ניגש אליו רבי יעקב ואמר: "שתיהיה בריא עד 120". היהודי הזה האריך ימים עד גיל 120 ועד יום מותו הרבנים למשפחת אבוחצירא עלו לבקרו.

סיפר רבי מאיר קרליץ כי בוילנא היכן שהגר"א קבע מקום תפילתו היתה חבית עם מים לנט"י עבור הציבור. פ"א נגש הגר"א ליטול ידיו, ולא היו כבר מים בחבית, ראה זאת א' הילדים, רץ מיד לביתו והביא לו מים, אמר לו הגר"א: תחיה מאה שנה. כשהגיע לבית לגיל תשעים ותשע, נחלה, ולא רצה שיביאו רופא אצלו, ובהגיעו לגיל מאה שנה בדיוק, נפטר. ר' מאיר סיפר שהכיר את היהודי בוילנא. **רבי** חיים קניבסקי סיפר כי כאשר עמד שמעון פרס לבחירות מול בגין אמרו להסטיפלער שפרס אמר כי אם יבחר לראה"מ יקח את כל בחורי הישיבות לצבא. ואמר להסטיפלער הוא כבר אף פעם לא יהיה ראש ממשלה. ואכן הוא מעולם לא נבחר למרות שהתמודד פעמים רבות והיו לו סיכויים רבים, (אמנם היה מ"מ רה"מ אך לא נבחר ואמר על עצמו שמרגיש שקללה רודפת אותו).

ידיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל ערוך בדרך של שו"ת

שאלה: האם לרשע יש כח בתפילה שלו? **תשובה:** בפרשתינו מובא הדין של רוצח בשוגג, שהוא יישב עד מות הכהן גדול בעיר מקלט. אמרו רבותינו בגמרא מאחר שדינו של הרוצח בשוגג הוא לשבת בעיר מקלט עד מות הכהן הגדול, היה קיים חשש שהרוצחים יתפללו על הכהן הגדול שימות כדי שיוכלו להשתחרר מכבלי מאסרם, ולפיכך אמוניהם של הכהנים הגדולים, היו נוהגות לפסק כסות ומזון לרוצחים, כדי שלא יתפללו על בניהם שימותו. והנה מדובר כאן בתפילה של אדם רוצח אמנם בשוגג, אבל כבר אמרו חז"ל מגלגלין חובה על ידי חייב, ואותו רוצח בשיגה הוא חייב, כי אם לגללו מהשמים שיחרוג בשוגג ויגלה לעיר מקלט, כנראה שהוא לא טלית שכולה תכלת, ואילו היה זכאי לא היה ח' מביא תקלה על ידו, כי אפילו בהתמסר על צדיקים אין ה' מביא תקלה על ידיהם. והנה האדם הזה מושחת במידות, שבמקום להתפלל להקב"ה שיוציא אותו מעיר מקלט ויוכל לחזור למשפחתו, ולהקב"ה יש אלף ואחד אפשרויות להוציא אותו משם גם בלי להמית את הכהן הגדול, והוא כל יום מתפלל להקב"ה שהכהן הגדול ימות, זה מראה כמה האדם הזה מושחת במידות, ומהאדם הזה מפחדים מהתפילה שלו עד כדי כך שהאמהות של הכהנים צריכות לשחד אותו באוכל וביגוד, כדי שלא יתפלל על בניהם שימותו, וכי תפילה של אדם כזה תתקבל בשמים, הרי הקב"ה סיבב שיגיע לעיר מקלט! התשובה היא: אומר דוד המלך קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת. לא כתוב שה' קרוב רק לצדיקים, או לרבנים, או לחרדים, אלא לכל קוראיו, גם אם הוא רוצח עם מידות מושחתות, לכל מי שקורא אליו, ה' שומע את תפילתו, אבל בתנאי אחד אם הוא מתפלל באמת מעומק הלב, ה' ישמע את תפילתו. ופרש בשומר אמונים, בשם הבשע"ש שאפילו רשע אם בוטח בה' ומתפלל, ה' עונהו, אלא שההבדל בין צדיק לרשע, צדיק ה' עונהו וממלא חפצו באופן שלא יפגע גם בעתיד, ואילו הרשע, ה' עונהו וממלא חפצו עתה, אבל אין הבטחה, שטובה זו שקיבל עתה, לא תפגע בו ותיקוהו לעתיד. ובמדרש מובא שאפילו פרעה, לו היה מצליח להתפלל, היה ניצול לגמרי, והיה צריך להפריע לו, שלא יוכל להתפלל, נורא למתבונן לראות מהו כח התפילה.

שאלה: בימים אלו יש אנשים שמסורגנים לצאת בימי בין הזמנים (החופש) לנופש וכו'. מה הנופש שהני ראוי לבחור בו בשביל השלמות של הילדים? **תשובה:** המציאות מוכיחה בחוש שמי שיוצא לנופש יקר בבתי מלון וכדו' לא נח יותר ולא נהיה אדם יותר מאושר וגם לא מעניק לילדים אלא מלוא תשומת הלב שהם זקוקים לה כדי לגדול בריאים בגופם ובנפשם. וידוע שעיקר ההנאה של הילדים בחופש זו שהשייה בצוותא עם ההורים והיחס המקשיב הממנן והשונה שהם מקבלים מהם בימות החופש. וברור שילד יזכור לכל החיים ויהיה לו טוב בנפש ובנשמה אם הנופש עם ההורים יתבטא בעצם העובדה ששינו מקום מגורים והוא נמצא עם משפחתו בתנאים של רוגע ושלווה ויש להורים את כל התנאים והזמן להעניק לו חס וחס ואוהב. וזה שווה בעיניו פי מיליון מאשר מה שיכול לקבל בשהייה באיזה מלון נוצץ.

שאלה: איזה עלייה חשובה מאוד בשבוע זה? **תשובה:** בספר 'לפט יושר' לתלמיד התרומת הדשן כתב בשם התרומה"ד שטוב לקנות סיום במדבר כי איכא למי"ד שהעלייה בסוף פרשת במדבר היא 'חתן תורה' האמיתית ולא סוף דברים, כי יש כאן סיום התורה ודברים הוא רק משנה תורה וחזור על התורה.

שאלה: רבי שמשון אוסטרופולי נרצח בג' אב לפני קרוב ל 400 שנה איך נרצח? **תשובה:** רבי שמשון היה ידוע כאחד מגדולי המוקובלים שבכל הדורות והתפרסם שהיה לומד עם המגיד. רבי שמשון חיבר אגרת הנחשבת כבעלת סגולה בייחוד בערב פסח ולפי המסורת מי שקורא אותה מובטחת לו שמירה מפורענויות לכל השנה. כשלוש וחצי שנים לפני גזירות ת"ח ות"ט, רבי שמשון זכה לגלוי מהמגיד שהתגלה לו, שהודיע על גזירות הממשמשות לבוא, והכינו לכך. רבי שמשון עורר בעקבות כך את הסובבים אותו לשוב בתשובה, אך תשובתם לא הועילה לבטל את גור הדין. ובחדוש אב ה'ת"ח, בהתקרב הפורעים, אסף רבי שמשון את בני עירו לבית הכנסת ועסק עמם בתפילה, עד שנהרגו על ידי הפורעים.

שאלה: מיהו אחד מראשי הישיבות שהעמיד רבבות תלמידים? **תשובה:** רבי שמואל רוזוביץ נפטר בכ"ז בתמוז ה'תשל"ט, בשנות השישים לחייו, היה ראש ישיבת פוניבז' משנת תשי"ד. שיעוריו בישיבה היו לשם דבר, רבים מראשי הישיבות והרמ"ים הם תלמידיו, ועוד עשרות ראשי ישיבות מוסרים שיעורים ע"פ ספריו, ולכן זכה שרבבות תלמידי תלמידיו הם תלמידים שלו. בנו הוא רבי מיכל דוד ראש ישיבת וילקומרי באשדוד, חתנו הגדול הוא רבי יצחק הקר, וכן רבי צבי רוטברג שנישא בזיווי"ב לבתו.

שאלה: איתא בברכות כל המשלים פרשיותיו עם הציבור מאריכים לו ימיו ושנותיו. מה זה כפל לשון הזה? **תשובה:** סיפר רבי'צ קוק שהיה אלישיב (שבמים האלו חל יום פטירתו) ביאר שיש ימים באיכות, ויש ימים בכמות. היינו שיש שחיים הרבה שנים אבל אין להם יום אחד שהוא טוב ורצים מבעייה לבעייה. ואילו יש חז"ל שחיים קצת שנים אבל כל ימיהם מלאים בטוב. וזה חז"ל מנבטימים למי שמשלים פרשיותיו עם הציבור, גם ימיו יהיו טובים, וגם יאריך ימים.

שאלה: מהי המדינה הגדולה בעולם בשטח שלה? **תשובה:** רוסיה היא המדינה הגדולה בעולם, עם שטח של 17,1 מיליון קילומטרים. ישראל היא בערך 30 אלף מטר.

שאלה: על מה ראוי להקפיד ביום שיש לאדם יארצייט של קרוב? **תשובה:** יום שיש לאדם יארצייט מזלו רע באותו יום ולא נעשה בו עסקים, אלא ללמד משניות יאמר תהילים ויתפלל הרבה.

שאלה: איזה דבר עושה נחת רוח גדולה להקב"ה? **תשובה:** שמשתתפים בצערו. הקב"ה יושב כל לילה ושואג כארי כמה פעמים אוי להם לבנים שבעוונותיהם ההרבתי את היכלי והגליתים לבין האומות. הקב"ה נאלץ להגלותינו ומצפה להשיבנו אליו. נדמיין לעצמינו אבא שנטאף להיפרד מהילדים שלו לתקופה של שנה כמה געגועים וצער יש לו שהוא לא קרוב אליהם. והנה תקנו חז"ל ימים מיוחדים בהם ראוי להתעורר להתאבל על החורבן, וזה בימים אלו שאנו נמצאים בהם, ויש הרבה דרכים והעיקר לא לשבת לחשוב כמה אבינו המטיב אתנו נמצא בצער ולהתאמץ בשבילו וכמובן בשביל הגאולה שלנו. להתפלל ע"ז, להרבות אהבה ואחרוה, לכווין בתפילה מה שצריך, וכמה הדבר הזה עושה נחת רוח שמשתתפים בצערו. ועצם התפילה והבקשה לגאולה עושה נחיר לקב"ה.

שאלה: בימי הקיץ החמים מאיזה דבר כדאי ומומלץ להישמר ולהיזהר במיוחד? **תשובה:** הדבר שצריך להיזהר הוא תלילה לא לשכות את התפילין ברכב, מכיון שהרכב סגור ואטום נוצר ברכב חוס גבוה בדומה לאפקט החממה, וחוס הרכב יכול להגיע לשמונים עד תשעים מעלות בשעות הצהריים, ובהרבה מהמקרים התפילין נפסלות על ידי החום העצום השורר ברכב, כי הדיו שעל הקלף נמס, ולכן אדם שהניח כמה פעמים את התפילין ברכב, עליו לבדוק את התפילין שהם כשרות.

שאלה: מה עושים כשילד מגיב "לא רוצה" לבקשה או הוראה של אחד ההורים? **תשובה:** חשוב מאוד שההורה יבין שהילד חייב לראות דמות יציבה וחזקה לצידו שלא נבחלת אלא מגבילה ובולמת, וגם אוהבת ומכילה אותו, ולכן כשילד אומר לא רוצה הוא לא מחפש להיכנס למאבק כנגד ההורה אלא הוא מתכוון לומר לא רוצה משוה אחר, ואזי אנו ההורים לא צריכים לשלול לו את הרצון הקיים בתוכו, אלא לכבד אותו ויחד עם זה ללמד אותו שיש עוד רצון שהוא לא מודע אליו, וזה לעשות את מה שאנו ההורים חושבים שהוא צריך לעשות, וכשהילד מרגיש שההורים מבינים אותו, הוא ירצה מעצמו להיות מובל ע"י ההורה לעשות את רצונו.

שאלה: ישנו כלל חשוב בחיים דבר שחשוב לאדם הוא משקיע בו, האם אנוהו משקיעים מספיק בדברים העיקריים בבית שלנו? **תשובה:** מחקרים מוכיחים שכלל שחזור מתקדם ומשתכלל, כך הקשרים החברתיים נשחקים ונעלמים, ובעיקר הקשר החשוב ביותר בין ההורים לילדיהם, ואם היינו יודעים כמה חשוב הקשר שלנו עם הילדים היינו משקיעים בזה הרבה יותר ולא זנחנים זאת לעולם, ורבים מההורים יעידו על עצמם שהם לא זוכרים מתי ישבו לשיחה נעימה עם אחד הילדים על דברים שמעניינים אותו, ואם לדוק את ההורים, שיחה מלאה נעימות בלי שום ביקורת או חינוך, וזה בגלל חוסר זמן שיש לנו, והיות שאנו יודעים שהדבר שחשוב לאדם הוא משקיע בו, לכן כדאי לקחת כל יום כמה דקות לשבת עם הילדים ולהשקיע בשיחה ערה ונעימה עם הילד במלוא תשומת לב הנדרשת לכך.

שאלה: מה הדבר הכי טבעי והכי יעיל לשחרר לחצים מהראש, ולהרפות את הנפש? **תשובה:** הליכה של מניימום חצי שעה ברצץ, ואם זה בחוץ הים או הרבה יותר יעיל.

שאלה: אדם חוזר הביתה ואשתו משתפכת בפניו על מה שעבר עליה היום איך להגיב? **תשובה:** יש שמגיבים ככה זה החיים ואין מה לעשות יש עומס וכו' וכו'. הדבר הזה הוא כלל לא נכון וברור שהאישמה צמח לגנובה אחרת לגמרי, כשמתלוננים למישהו מחכים שיקשיבו יביעו השתתפות אוי כמה קשה שזה וכו' וכו'. אבל לא לומר ככה זה.

שאלה: ילד שעבר חוויה לא נעימה בחיידר כגון שהיכו אותו, או שהמלמד צעק עליו, והוא חוזר הביתה מדוכדך, מה מוטל על אבא לעשות כשמועך דבר זה? **תשובה:** לשבת בסבלנות מרובה, להתפנות מכל העיסוקים ולהקשיב בסבלנות לילד. זה פותר תשעים אחוז מהבעיה. וכשהילד לא משחרר החוצה זה ישאר בפנים וזה שורט את הנפש ויכול להגיע רחוק.

שאלה: מה הנהיג הסטיפלער בביתו אצל ילדיו שיאמרו לפני כל מטלה: **תשובה:** הסטיפלער היה מעורר רבות את בני ביתו לומר לפני כל מה שעושה בעזרת ה' ואז יש ס"ד מיוחדת בעניית העניין. ורבי חיים קניבסקי הביא לנו ראייה מפרשת מטות, שבני גד ובני ראובן אמרו פעמיים שהיו שותפים למלחמה, והטעם בזה משום שבפעם הראשונה לא הזכירו את ה' ולכן לא סיפק הדבר ביד משה רק בפעם השנייה שהזכירו שם שמים הדבר התקבל בידו.

שאלה: האם ראוי לעשות משמר בלילה וללמוד כל הלילה? **תשובה:** השבוע חל יום הפטירה של הרב אלישיב, הרב אלישיב התבטא כמה פעמים שהוא מעולם לא עשה משמר ולא דילג על ארוחה, ובבאר הטעם בזה כי מי שעושה משמר מרוויח אמנם את השעות לימוד של הלילה אך מפסיד את כל היום למחרת שזה יותר שעות והכל משתבש. ואותו עניין בארוחה כשמדלגים אז אי"א ללמוד כראוי, והשמירה על

הסדר בלי לשנות זה מה שהיה הגורם הגדול להצלחתו הגדולה בבהירות התורה באופן שאין לו אח ורע. וידוע שכל גדולי ישראל הקפידו על סדר יום מסודר וזו דרך גדולה לעלייה ולהצלחה בתורה.

הלכות הקשורות לפרשה

פרשת דברים: ענייני נדר. בשו"ע יו"ד ריד' איתא הנוהג מנהג טוב יאמר בתחילת הנהגתו שאין מקבל עליו כן בנדר ואין בדתנו להגות כך אלא בפניהם ההיא ולא לעולם. ואומר הגר"נ קרליץ שצריך לומר כל הנוסח ההוא, ואם לא אמר זה מעכב. ולכן אדם שנוהג מנהג טוב כגון כשיש לאדם חק קבוע ללימוד כך וכך דפיס/שורות ולא אמר כני"ל ולא חסיק ללומדם ביום חייב ללמוד בלילה קודם שישנן ואסור לו לדחות למחר. והי"ה כשאמר לחבירו אני אבוא לחתונה שלך ויזהר לומר בלי"נ ולא מספיק כשאומר אי"ה או בע"ה. ובאופן שאמר שיבוא לי"צ התרת נדרים אלא מהני מחילה של החבר בפה כיוון שאמירתו היתה בשביל החבר, כ"כ בדרך שיחה לגר"ח קניבסקי. **מפורסם** בשם הרב מברסק שנדר ושבועה שעושים בשעת כעס לא חל כלל ולי"צ התרה כי אין אדם שולט אז שכלו.

חידות

חידות שינון הפרשה מטות לפי סדר הא – ב: א. המרגלים הגיעו בארץ ישראל עד לנחל! **אשכול. ב.** מתכות שמוזכרות בפרשה: **ברזל, בזיל. ג.** בניו בני שש ישיבים בעבר הירדן? **גד. ד.** במסעות בני ישראל חנו שם? **דבנו. ה.** איזה בית בני בני גד? **ו.** מצווה בפרשה: **והייתם נקיים. ז.** את מי הרגו מהטף השבויו? **זכרים. ח.** איך בני גד וראובן אמרו שיעברו? **חלוצים. ט.** סוג תכשיט שהביאו שרי האלפים והמאות? **טבעות. י.** אחד מהתערים שבנו בני גד? **יעזר. כ.** תכשיט שהביאו שרי האלפים: **כומז. ל.** להיכן יצאו בני ישראל? **למלחמה. מ.** משה לקח משלל יוצאי המלחמה: **מכס. נ.** מה בעל ילד להפיר לאשתו? **נדריה. נז.** גם את ממלכתו ירשו בני"י מעבר לירדן? **סיוחון. נח.** איזה מקנה היה לבני גד וראובן? **עצום ורב. פ.** על מי משה קצף? **פקודי החיל. צ.** אחד מחמשת מלכי מדין? **צור. ק.** עם איזה כלים שלח משה למלחמת מדין? **קודש. ר.** שנים מחמשת מלכי מדין? **רבע רקס. ש.** עיר שבנו בני ראובן? **שבמה. ת.** והנה קמתם תחת אבותיכם? **תרבות אנשים חטאים.**

חידות שינון הפרשה מטות: א. בני ישראל נצטוו לתת כלוים מנחלת: **אחוזות. ב.** מקום מחניתי בני ישראל? **ב. עקן. ג.** רוצה לנקות רצח קרובו? **אחד הדם. ד.** בנות צלפחד התחתנו עם בני? **דודיהן. ה.** קבורת אהרן? **הר ההר. ו.** איך כתוב שה' כעס? **ויחר אף ה' בישראל. ז.** מהיכן גבול ישראל? **זפרונה. ח.** המגרש היה להיה בהתמות לרכוש וכן ל? **חיות. ט.** בנות צלפחד כתב שנשאו ל? **טוב בעיניהם. י.** אבא של בקי? **יגלי. כ.** מי במותו משחרר הרבה אנשים? כהן גדול במותו משתחררים מעיר מקלט. **ל.** מקום מחניית ישראל? **לבנה. מ.** הלויים קבלו ערים וכן? **מגרשיהם. נ.** מה חולק לשבטים בארץ ישראל? **נחלות. ס.** איזה מדבר חנו בני ישראל? **סין. ע.** שני נשיאים שלאביהם אותו השם מי זהב האבא? **עמיהוד. פ.** נשיא מטה נפתלי פלטיאל. **צ.** מקום חנית בני ישראל? **צלמונה. ק.** מזרחא? **קדמה. ר.** מי בורח לעיר ישראל? **רצח. ש.** נשיא מטה שמעון? **שמואל. ת.** באילים היו שבעים? **תמרם.**

חידות בפרשת השבוע: א. תשע שמות של פרשות בפרשה. ב. שתי מסכתות בפרשה. ג. מצווה בפרשה הכוללת מים אש? **ד.** איזה רבע בפרשה הוא אחד חלקי חמש? **ה.** איזה פסוק בפרשה כתוב בו שישה סוגי מתכת? **ו.** איזו מילה בפרשה הוא שם של גוי, שם של יהודי, וסוג של בגד במגילת אסתר? **ז.** היכן מוזכר בפרשה ההורג את עשיו? **ח. תשובות: א.** וישאל (לא ו) מטות (לא ו) פנחס (לא ו) חוקת (לא כא) במדבר (לב יב) שמות (לב לח) וישב (לב מ) ויקרא (לב מא) בא (לב ט). **ב.** אבות (לא כו) נדה (לא כג). **ג.** הגעלת כלים. **ד.** רבע הוא אחד מחמשת מלכי מדין והוא חמישית (לא ח). **ה.** לא כב. **ו.** חור (לא ח) הוא אחד מחמשת מלכי מדין והוא חור בנה של מרים, וכן חור כרפס ותכלת. **ז.** לב יז ואנחנו נחלץ חושים והוא שמו של חושים בן דן ההורג את עשיו. תודה למרצה המפורסם רבי יאיר נוסבכר הגדול שליט"א

חידות תורניות: א. איזה מצווה מתרי"ג מצוות יש נמנעים מלקיימה בחדש מסוים בשנה בגלל בעייה באיות שמו של החודש? **ב.** אדם סגר דלת והוא חייב 39 טהרות. **ג.** אמר משפט אחד והתחייב 100 כפול 100 מלקות? **ד.** היכן מוזכרים את המילים בית המקדש כל יום בתפילה [פעמיים]? **תשובות: א.** בשו"ע אבהע"ז קכו ז. כתב דיש נמנעים לתת גט בחדש אייר משום שיש יודעים א לא כתבו עם שתי יודיין או יו"ד אחת. **ב.** היו בחדר מאה בהמות וסגר הדלת בשבת וצד אותם, משום שהם גופים מחולקים חייב על כא"י. **ג.** הממיר קורבן לוקח ואם המיר קורבן אחד על מאה לוקח מאה, רמב"ם תמורה א יד. **ד.** ביח"ר שאחרי שמו"ע, ולפני שיר של יום.

חידות מה משותף: א. מה משותף למלאכה, נזיקין, בית? **ב.** מה המשותף לחופש, בית דין, שבת? **ג.** מה המשותף לשישה, מנחה, סנהדרין? **ד.** מה המשותף ליום כיפור, מועד, קמץ? **ה.** מה משותף לחנוי, השנה, ישיבה? **ו.** מה המשותף לישראל, יוצר, ירוק? **ז.** מה המשותף לאדום, יבש, מלכות? **ח.** מה המשותף לכולל, שבת, רב? **ט.** מה המשותף להזמנים, המיצרים, כה וכה? **י.** מה המשותף לרגל אחת,

פליג מים, כן: **תשובות:** א. אב. ב. הגדול. ג. קטנה/גדולה. ד. קטן. ה. ראש. ו. אור. ז. יין. ח. ערב. ט. בין. י. על.

חידות מאחד הרבנים: א. כתוב בפרש אלה מסעי בני ישראל, היכן עוד בחומש במדבר כתוב אלה מסעי בני ישראל? ב. מה פירוש פרדיגמא. ג. איך יתכן בור עומק 10 מטר באמצע רחוב ראשי ואף אחד לא מפריע לו? ד. למי עושים ניתוח ללא הרדמה וזה לא כואב לו. ה. מתי ר"ח יתן בשבת ולא קוראים ההפטר על שבת ר"ח. ו. איך יתכן צריך להפריש תרומות ומעשרות על אכילת בעל חי. ז. בפרשה יש "הפרת נדרים" איך יתכן אם יפר את הנדר לבת שלו או הנדר שלה ישיא אסור, ואם לא יפר אז הנדר שלה יהיה מותר? ח. איזה מצוה בפרשה מורכבת מאש ומים? ט. שני אנשים שונים בפרשה עם אותו שם? י. בפרשה אדם שהוא חצי של חצי?

תשובות: א. פ"ה פכ"ח. ב. פרה פ"א מ"ג פרדיגמא זה בשב 13 בן חודש עד 21 חודש. ג. בור בקוטר 2 ס"מ. ד. ניתוח התנהגותי, או פוליטי. ה. השבוע כי תלתא דפרועניתא קודם להפטר ר"ח, וכן ר"ח בשבת קוראים הפטר ר"ח למרות שזה גם ר"ח. ו. רבי חיים קנייבסקי כותב בעל חי שנקרא אדני השדה חייב בתרו"מ כיון שגדל מהאדמה. ז. יו"ד רל"ט ט"ז ארורה שאביה הפר לה והארס לא הפר ומת הארס, כיון שמת אז החלץ של הארס נשאר והאב לא יכול להפר את חלק הארס, אבל אם לא היה מפר היתה חוזרת לרשותו לגמרי והיה יכול להפר לה ככל אב לביתו. ח. הגעלת כלים מים בחבית ואש מתחת. ט. פלי"ד פ"ע עמיהוד (שבת שמעון) פלי"ד פכ"ח עמיהוד (שבת נפתלי). י. פלי"ח פ"ח "רבע" ממלכא מדיו.

חידות לילדים: א. יש 7 ילדים בבית. 1 מתפלל. 2 אוכל. 3 לומד. 4 משחק שחמט עם אחיו. 5 משחק ב-5 אבנים. 6 בערך ברכת המזון. מה עושה? 7. ב. איש אחד רצה להיכנס לגן הילדים עם כלב. עוזר אותו בכניסה ואומר לו: אדוני, ככה הכלב לא יכול להיכנס. למה? שואל האיש. זה החוק, עונה הפקח, אסור מותר מותר אסור. מה יעשה האיש כדי שהפקח עם הכלב יתנו? 8. למשפחת ווייס יש 4 בנות. לכל בת יש אח. כמה בנים יש למשפחת ווייס? ד. מה הקשר בין שבת, לחם, סודר, ואדלר? ה. איך אפשר לשרוד 8 ימים ללא שניה? ו. אמצע שמי תחילת שמי, התחלה של שמי זה האמצע של שמי, והסוף של שמי זה ההתחלה של התחלה? א. איך שבת לא גרים שם אנשים חיים? ט. כלי שעשו להשים בו דברים בשביל שיצאו מהכלי? י. איזה דבר השימוש שלו הוא בשביל להכניס להוציא? **תשובות:** א. משחק עם 4. ב. דיאג שהכלב יהיה אסור (קשור). ג. אחד. ד. כיכר. כיכר השבת כיכר לחם כיכר אדלר ולובשים סודר כי קר. ה. אם ישנים בלילות. ו. משה. כי אמצע המילה שמי הוא שין והוא תחילה של משה וכו'. ח. בית קברות. ט. מסננת. י. כפתור.

חידון משמעותי מילים לפרשת מטות ו משמעותי למילה קם: קם - מתקיים. חל. "וקמו נדריה" (במדבר ל ח). קם - מתנגד. אויב. "יורבו ואונק תהרוס קמדי" (שמות ו). קם - מתנגדים, אויבים. קם - הזדזר. "קום שמכחו כי זה הוא" מצודות ציון: הוא ענין דרו (שמואל א' טז יב). קם - עבר ממצב ישיבה למצב עמידה. קם - התייצב. קם עליו להורגו. קם - נוסד. השיבה הוקמה לפני חמישים שנה.

מדור זה יש להימנע מלקרוא בשבת: רעיונות שנשלחו השבוע ובהם פתרונות לבעיות שהובאו בשבועות קודמים: א. פתרון לחידה ההלוקיבטר: הכנת ירקות מוחמצים בשיטה מיוחדת מייצרת כמות עצומה וזנים מרובים של חידדי פרוביוטיקה. אכילת הירקות למשך תקופה - מוכחת כמועילה למיגור החידק. ניתן לקבל מידע ומתכון בקו טלפון 0747964627 או במייל אוטומטי 0747964627@gmail.com. ב. לגבי קילופי עור, רופא אמר לי שזה תלוי במגז אויר קיצוני קור או חום, וזה גירושתי של העור, לא מה שרמא קור זה, אבל יש זהה טיפות ושמופ להרגעת העור. ג. סיוע לכיסוי וטשטוש סדק באף - יש אחת מעולה עם ידיים טובות מאזור המרכז עושה טשטוש, מילוי סדקים שקעים וכדו' ברמת גימור מצוינת בפנים. ממליצה בחום! מסי' פלאפול: 0533135532 **ועוד כתבו:** יש אחת טובה מאד פתרון להכול כולל מה שהצגתם. מידיעה אשית. 0549740023. ד. טיפולי שיניים לילדים סרביניים - אפשר לפתור את הבעיה מהשורש ע"י טיפול בפחד, במפגש א', תוצאות מדהימות! עשיתי אצל הגב' אילה א. 0548421340, והילד שהופנה להרדמה, טופל בקופות חולים. ה. נפירות בורידים במצבים מסוימים ויטמינ (א) עוזר פלאים.

התורה חסה: בקשת עזרה וסיוע שנשלחו ע"י הקוראים, למי שיש פתרונות או רעיונות לשלוח ע"מ לסייע לציבור מתבקש לשלוח למייל שבסוף העלון והקב"ה יחזיר לו בכפלים: א. מחפש פתרון להפסקת שימית שעל לבן לבחור צעיר. ב. מחפש פתרון להקשחת עניבות לאחר כיבוס. ג. אודה מאוד למי שיש פתרון לבעיה בכיריים גז שהשלהבת נכבית ברגע שיעובים את הכפתור. ג. עשיתי שחזור הגדרות בפלאפון נוקיה ונמחקו לי האנשי קשר, האם יש דרך לשחזר? או משהו משמחור. ד. מה אפשר לעזור ולהקל לילדה בת 3 עם עור אטופיק דרמטיטיס? - אסטמה בעור, ומה יש להמנע? ה. מחפש פתרון לגרדת בעור במשך תקופה ארוכה (הבדיקות תקינות) ו. אשמח לדעת אם משהו מכיר שכן - שנינית באזור בני ברק ז. אשמח לקבל פיתרון יעיל לאדם רגיש במיוחד שתלוי מאוד בסיגריות וזה הפרקן שלו ומעוניין להפסיק לעשן בדרך קלה ויצירתית שונה מהרגיל שכולם כבר מכירים.

הגיגים המיועדים לאלו שיש להם מזה תועלת

גוי פגש יהודי ואמר לו ההלוויות שלכם מאוד לא מסודרות יש שם הרבה בלאגן ודוחפים שם, ואילו אצלנו ההלוויות מסודרות יותר. אמר לו היהודי תאמין לי גם אני יותר אוהב את ההלוויות שלכם.

נסעתי: ביום שיש לים החלטתי לקנות ארטיק אחד. שלמתי 40 ש"ח וגם אני וגם המוכר המשכנו לחכות. אני לעודף והוא לעוד 10 שקל.

לעולם אל תזלזל בבחירות של אשתך. אתה אחד מהם.

כל כך קשה לסחוב הביתה אבטיח. למה לא ממצאים אבטיחים שרי, כמו עגבניות שרי?

תחשבו על זה: אם גם לכם תמיד האוזניות נקשרות והשרוכים נפתחים, למה לא מייצרים כבר שרוכים מהחוט של האוזניות ואוזניות מהחוט של השרוכים?

תפסו ערבי גונב אבטיחים במטע, והוא אמר "לקחתי רק את אלו שהיו זרוקים על הרצפה".

כל כך בא לי להתפטר, אבל אין לי ממה.

אחד שאל אותי אם אני יודע איפה אפשר למצוא סעודת "טועמיה" מפנקת של מבחר מעדני תשעת הימים?

הרי גר שהתגרירי כקטן שנולד דמי, אז למה לא עושים לו תמונות ניו בורן?

שף שרגא מומחה בהכנת ארוחות חלביות. אילולי תשעת הימים, הוא אומר, כמה שרגא איכא בשוקא.

שאלתי את הבן שלי למה קוראים לגרעיני אבטיח גרעיני אבטיח. הוא חשב חשב ובסוף אמר: כנראה בגלל שיש לזה קצת טעם של קרטיב בטעם אבטיח.

כשאמא שלי מבקשת ממני להרוג ג'וק אני הורג משום מצוות כיבוד אב ואם אבל אני בכלל לא נהנה מזה, מצוות לא להונות ניתנו.

מה הבדל בין זרש למכיד? זרש אשת מפחיד. מקמ מפחיד אשית.

עני דפק בבית קמץ, מיד תפס הקמץ את רגליו, ברר מהבית, וצעק לו מרחוק: אני כהן ועני חשוב כמת ברחתי מאהל המת.

הרגע הזה שהגבאי מניח בתחילת השולחן את כל המפות והחד"פ בתקווה שמישהו יבין את הרמז וימשיך עם זה הלאה....

הרגע הזה שנשאר קוגל אחרון בצלחת וליד יש 4 צלחות מלאות של מלפפון חמוץ....

הרגע הזה שאתה מגיע מאחור לקידוש וכולם דואגים לך ומעבירים לכיוונך את כל מה שנשאר כאילו החמצת פה את הזמנות חיך....

זה רק אני או שגם אתם מאלה שאם שומעים בטלפון "להשמך המתנה לנציג נא להקיש 2 או להמתין" אתם מקישים 2 כי אתם בטוחים שככה הם ירחילו או שלא ירחילו יותר מאלה שבחרו להמתין.

חברת מן רוצה לעשות ופלים בטעם אתרוג אך חוששים שזה מדי מורכב.

כשאני אהיה סבא אני לא אקנה דברים לשולעים זוכעיר עד שבטוח נולד.

מעניין שבדיק כשנהייתי סבא נולד לי נכד.

כשנהייתי סבא לא ציפיתי כלל לקבל סנדק.

הרגת ג'וק? יופי, אתה גיבור. כבשת את יצרך ולא הרגת אותו, יופי, אתה גיבור.

שאלו אחד מהצינונות הדתית איך אחרי כל ההתקפות המילוליות שלכם על לומדי התורה אתם עדיין ממשיכים להצהיר בתוקף שאתם מאמינים שרק לימוד התורה הוא זה שמחזיק את עם ישראל - הוא ענה: מה הבעיה, זו הצהרה ווקאלית.

כשאמרתי להאשתי שהאכול לא מי יודע מה, היא נעלבה. כשאמרתי לה שהאכול כן מי יודע מה, היא גם נעלבה. אז שאלתי אותה: כשאמרתי לך שזה לא מי יודע מה נעלבת וכשאמרתי לך שזה כן מי יודע מה גם נעלבת, אז מה עלי להגיד? - אז היא שוב נעלבה.

משום מה דג גייגני נקרא דג זהב וילד זהב נקרא ילד גייגני. לא היה עדיף להפוך את השמות שהדג ייקרא דג גייגני והילד ייקרא ילד זהב?

קוגל בלי מלפפון חמוץ זה כמו קוגל עם מלפפון חמוץ רק בלי מלפפון.

אין מזגן משטפטי. יש מזגן משטפטי לו.

אין בין מקרוני לספטי אלא שאת זה אוכלים כמו שאוכלים את זה ואת זה אוכלים כמו שאוכלים את זה.

אבי המיועדת התלון באוני השדכן: הבת שלי שאלה אותו בפגישה אם יש לו חוש הומור והוא ענה לה שפשוט אין לו תועלת מזה.

אחד הולך ברחוב בא משהו ונותן לו סטירת לחי. הוא שואל אותו בעצבים: הלו, מה זה היה צריך להיות!!! ההוא מסתכל עליו ומתנצל: אוי סליחה, טעיתי. שחבתי שאתה חבר שלי. ההוא שואל: ואם אני חבר שלך אז זה כן בסדר לתת לי סטירה ברחוב? - עונה הסוטר: סליחה, עם כל הכבוד, אל תתערב ביחסים שלי עם החברים שלי.

אמרו לי ש-3 כפיות סוכר בכוס קפה זה לא בריא. אז עברתי לשתי כוסות קפה עם כפית וחצי סוכר בכל אחת.

השדכן הודיע שביקשו לצרף תמונה לרזומה. אז צירפו תמונה וכתבו בצד בקטן התמונה להמחשה בלבד.

אז מי נשאר מכל צמרת מפקדי החמאס? רק מפקד מזג האוויר בשעות בין הערביים במואחסי וסן מפקד המליציה האחראית על תפקוד המחבלים הסובלים מציפורן חודרנית. זהו. אולי גם מפקד ספריית הקומיקס של צפון המערב הדורום של מזרח רפיה. נו, מה הבעיה, כל כך קשה לחסל גם אותם?

תודה רבה לכל קוראי העלון גם אלו שקוראים רק את ההגיגים. הם יזכו שיקראו את כל הדברים שלהם באופן תדיר. הם מעוניין להודות במקום זה לאיש שלעל החדה, ידיד השם וידיד כל בית ישראל, אדם מיוחד ונדיר באהבת הבריות, נותן מעצמו כל הזמן למען הכלל, אחד מגדולי מרביצי התורה לצעירי הצאן, דמות וסמל לעובד השם, האדם האהוב ביותר על הבריות רב רבנן **רבי אברהם משה קורין שליט"א** הרבה הטוב ביותר דמות לכל המלמדים בדורינו.

היכן ניתן להשיג את העלון

לקבלת העלון באופן אוטומטי יש לשלוח מייל עם המילה 'הצטרפות' לכתובת alonalon@googlegroups.com ולאחר מכן תקבלו הודעה, יש להשיב תשובה למייל שקיבלתם, ותקבלו אישור שצורפתם.

הודעות תגובות רעיונות פתרונות למערכת העלון יש לשלוח למייל זה 1@alonalon.com **ניתן להשיג בכתב גדול במייל הנ"ל.**

כמו"כ ניתן להשיג את העלון ב'קובץ גלינות' וכן ב'אוסף גלינות'. **ב'כל העלונים' בשם הבית התורני.** **ובעוד קבצי עלונים.** **וכן בקול הלשון** מקישים על מאגר השיעורים/עברית/תנ"ך/קובץ גלינות שלמה קולדצקי ומורידים מה שרוצים עלונים מהשבוע ומהחמש שנים אחרונות. **במחשב** ניתן להוריד בדרשו בבנינו ועוד, ע"ש: עלון קולדצקי או עלון לשבת.

חדש ניתן לקבל את העלון בפקס **לקבלת העלון בפקס יש להתקשר למס' 023132641 ולהקיש 1 ואז להקיש קוד עלון שמספרו 1010 ואז שוב 1**

כמו"כ יהיה ניתן להשיג עלונים בבני ברק: צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב שמאל מצד הכניסה, בקופסה בפניה בחצר ברחוב סוקולוב 23.

העלון בכניסה לתלמוד תורה כתב סופר עולה סך של 30 אגורות לעלון (12 שקל לשנה, שקל לחדש ממוצע כי בביתו"מ לא יוצא), אפשר לשלם מראש לכמה שבועות קדימה, אפשר לשלם לאחר השבת, את התשלום יש לשלם בקופה הצמודה. או ב'נדרים פלוס' - רשת הכוללים פרס כ"עלון, (שלוחה 2422). אפשר לשלוח משם הודעות. **מי ששכח עבור** **שבועות קדימה** אין לנו התחייבות לשלם לו עלון במידה ויהיה חסר רח"ל או שלא יצא עלון. **הפצת העלון דרך המייל היא ללא תשלום**, וכן התשלום הוא רק על לקיחת העלון מהמקום הנ"ל ולא על צילום העלון באופן עצמאי (וכמובן שהמפצים שלא לוקחים את העלון מהמקום הנ"ל ומפצים באופן עצמאי ברור ופשוט שלא צריך לשלם). כל המפצים הקבועים שרוצים להמשיך להפיץ את העלון נא לשלוח למייל הנ"ל את מקום הפצתם ובע"ה נפרסם אותם. תודה ויישר כח לכולם על זיכוי הרבים.

להלן מקומות שבהם ניתן להשיג את העלון: בירושלים: בישיבת מיי אצל הגאון הצדיק רבי דוד רוטשילד שליט"א. או אצל האדם הגדול והאהוב רבי אבי פרידנר שליט"א שהוא מהאלו שכולם עוקבים אחרי משפחה הברוכים לדעת איך להעלות בתורה ובקדושה. עד בירושלים בבית הכנסת 'בית מרים גיטל' מעלות דפנה, ניתן להוריד את העלון במדור עלוני שבת - עלון לשבת קולדצקי. **ניתן להדפיס את העלון במודיעין עילית** בעמדת אוצר החכמה בביתח"מ קהילת משך חכמה -רחוב משך חכמה 41 לכתוב עלן לשבת, בעלות סמלית של הוצאות ההדפסה בלבד. **בית שמש:** בבית הכנסת אור אליהו אצל הרב הצדיק והטהור רבי נחום זכריש שליט"א שולדת רבים הצביין שית שמש יסק על פיו. ואצל הילד הצדיק אהרן הכהן גליק, שמדפיס ומפיץ במסירות רבה את העלון בבית הכנסת בית אביי וכן מי שמגיע לקבל את העלון בביתו, הוא מביא לו במאור פנים ממש. **בביתר עילית:** בבית הכנסת שלום רב ברחוב שלום רב בע"ה יב. **בהר יונה:** אצל רבני שומה שולמן שהיה אוהב את עם ישראל באמת ובכל לב. **ברחובות** שגיבת מאור התלמוד אצל החבור הגאון המופלא רבי יהודה רזון שליט"א. **ברכסים:** אצל רבי יוסף המאירי שליט"א האור של עם ישראל שנולד לו בן שיאיר את העולם. **באופקים:** אצל החבור הצדיק והמופלא צבי המברסטר שליט"א פאר הגידולין של אופקים שרק פורח ועולה... **בחריש:** במתחם בתי כנסיות בשכונת בצוואת. בבית הכנסת חניני ק"ק יתמן. **בפתח תקווה:** באור ישראל הגדולה והקטנה. באהל אברהם ובישיבת מרים. בקהל חסידים. ביוצאי חברון. ובבני ישיבות שבפרי מגדים, ע"י רבי יואל פינהנדרל שליט"א. **בראשון לציון:** בישיבת עזרת שלמה. אצל הנ"ל: **עוד בראשון לציון:** ברח' דרור 21 /חפץ חיים ג. מניין 'בית תורה', חידר ראשון לציון. **באלעד:** בתפארתה בחוף. ובמישבה של הרב אטינגר, בכלל של הרב פסטר, במאור שרגא באגן גבירול, ובאחזקת ע"י רבי יואל פינהנדרל שליט"א. **בעפולה:** ניתן להשיג את העלון בעמדת אוצר החכמה בבית הכנסת המרכזי אהל משה - גבעת המורה עפולה - בעלות סמלית של הוצאות ההדפסה בלבד. **בעפולה עילית:** בביתח"מ של רבי הישיבה רח' רש"י או אצל האיש שזכה דורו להתכבד בו רבי אהרן קולדצקי שליט"א. **עוד בעפולה עילית:** בביתח"מ דחסידי וויזניץ וכן בביתח"מ בית ישעיה רח' יצחק שדה. **ברעננה:** בישיבת חייל אוריאני וכן בעלי מוחר 15 אצל החבור החכם יאיר זכאי 0533100287, ואצל משפחת זכאי בטלפון: 052-6903395. **בבית שאן:** אצל רבי משה ח"ש בקהילת בית שאן החדש בבית הכנסת בראשית חר"ה היושע ליד שכטר שליט"א. וכן אצל רבי יהונתן בכור - בית שאן.